

žebního ediktu přímo povinnému, nikoliv jeho právnímu zástupci, je neplatné a neúčinné.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody :

Není zmatečností podle § 477 čís. 4 c. ř. s., nebyl-li o termínu nuceného prodeje svršků uvědomen vykázaný právní zástupce, nýbrž povinný osobně. Předpis § 93 c. ř. s. platí ovšem podle § 78 ex. ř. i pro řízení exekuční a je jistě vadou řízení, byla-li místo vykázaného právního zástupce uvědoměna strana sama. Zmatečností to však v tomto případě býti nemůže, neboť nezákonným postupem, zejména opominutým doručením do rukou právního zástupce, nebyla dlužníku odňata možnost projednávati před soudem. Při dražebním roku, jež při dražbě movitých věcí provádí výkonný orgán (§ 275 ex. ř.) není žádného soudního jednání, jehož by se povinný mohl zúčastniti. Jest vyloučen z podávání (§§ 180 odst. 1, 278 odst. 1 ex. ř.), není tu odporu proti přiklepu (§ 278 ex. ř.), ani možnosti jiného právního zasahování do dražby neb opravného prostředku, vyjímajíc ovšem stížnost podle § 68 ex. ř. Proto také zákon nenařizuje doručení dražební vyhlášky podle předpisů daných pro doručení žalob (jak je tomu v případě § 171 posl. odst. ex. ř.), nýbrž spokojuje se jednoduchým uvědoměním povinného doručením vyhlášky, jež se uveřejní a v tomto případě uveřejněna byla 14 dnů před dražbou (§ 71 a § 272 odst. 2 ex. ř.). Nebyla-li vyhláška o dražbě povinnému doručena vůbec, nebo nebyla-li doručena řádně, nejde o zmatečnost, ježto tu chybí předpoklad § 477 čís. 4 c. ř. s., aby straně byla odňata možnost projednávati. Mimo to nelze za to míti, že by vytčenou vadností řízení utrpěl povinný nějakou újmu, která by se dala odvrátiti jen tím, že by o dražbě byl býval uvědoměn jeho právní zástupce a nebylo proto příčiny ke zrušení dražby.

Čís. 14339.

Žalobní údaj, že žalovaný »dlhuje žalobci z postupu zažalovanou pohledávku«, nestačí pro nedostatek předpokladů §§ 396 a 442 odst. 1 c. ř. s., aby bylo uznáno podle žaloby rozsudkem pro zmeškání.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1935, Rv II 377/33.)

Žalobkyně opřela žalobu pouze o tvrzení, že žalovaný jí dluhuje zažalovaný obnos z postupu Ludvíka Ch. První soud žalobě vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Předmětem činnosti soudu, který rozhoduje o nároku žalobou uplatňovaném, jest posuzování skutkových okolností, tvořících děj žalobní,

z jichž souhrnu musí vyplynouti, o jaký právní poměr žalobce svůj nárok opírá (důvod žaloby). Při tom není třeba, aby žalobce příslušný zákonný předpis sám v žalobě výslovně uváděl, neboť podřaditi skutkový podklad žaloby právnímu pravidlu je věcí soudu, jenž při tom není vázán právním stanoviskem žalobcovým (čís. 463, 12158 sb. n. s.). Proto ukládá zákon v § 226 odst. 1 c. ř. s. žalobci, aby zejména skutkové okolnosti, na kterých svůj nárok zakládá, po jednotlivu krátce a úplně udal, což odpovídá i předpisu § 78 čís. 2 a § 76 c. ř. s., aby v přípravných podáních, mezi něž náleží i žaloby (§ 266, 1. věta c. ř. s.), byly skutkové poměry, kterých se strana při ústním jednání chce dovolávati, stručně vyličený. Tomuto předpisu zákona však neodpovídal obsah žaloby opírající žalobní nárok na zaplacení částky 970 Kč pouze o okolnost, že »žalovaný dluhuje žalobkyni z postupu Ludvíka Ch., P.« zmíněnou částku (včetně výloh upomínacích). Pokud dovolatel míní, že tvrzený postup pohledávky stačil k označení jejího právního důvodu a že prý občanský zákon považuje postup za vznik nové, totiž změněné pohledávky, je na omylu, neboť přehlíží podstatu cesse, která znamená jen změnu v osobě věřitelově (§ 1395 obč. zák.), při čemž práva postupníková jsou s právy postupitelovými v příčině postoupené pohledávky totožná (§ 1394 obč. zák.). Cesse stačí jen k průkazu o aktivní legitimaci žalobcově, nikoliv k podkladu pro právní důvod postoupené pohledávky. O případ uznání podle § 1396 obč. zák. tu nejde. Neměl proto prvý soud při svrhu uvedeném nedostatečným skutkovým podkladem vydati odsuzující rozsudek pro zmeškání, neboť nebylo tu ve smyslu §§ 396 a 442 odst. 1 c. ř. s. zákonných předpokladů, aby mohl pokládati přednesení dostavivší se strany žalující o skutkových okolnostech, vztahující se k předmětu právní rozepře za pravdivé, nýbrž měl k návrhu žalobce na vydání takového rozsudku žalobu zamítnouti (srov. sb. n. s. čís. 9062, 12673 a 13635).

Čís. 14340.

Výpověď daná podle § 52 zákona čís. 154/34 Sb. z. a n. počítá se ode dne, kterého byla dána, v době jednoho měsíce po smrti zaměstnavatelově.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1935, Rv IV 155/35; důvody viz Úr. sb. č. 2071.)

Čís. 14341.

Nařízení o vyklizení vydané podle § 125 stavebního řádu pro Čechy ze dne 8. ledna 1889 čís. 5 z. z. čes. obecní radou obce jako stavebního úřadu první stolice není exekucním titulem podle § 1 ex. ř., i když okresní úřad potvrdil jeho vykonatelnost.

(Rozh. ze dne 2. května 1935, R I 377/35.)

Okresní soud v K. povolil podle vyklizovacího nařízení obecní rady v Š., opatřeného doložkou pravoplatnosti a vykonatelnosti, exekuci vnu-